

ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยสัญญา
เรื่อง ให้ธุรกิจขายก๊าซหุงต้มที่เรียกเงินประกันถึงก๊าซหุงต้ม
เป็นธุรกิจที่ควบคุมรายการ
ในหลักฐานการรับเงิน พ.ศ. 2542

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 35 เบญจ และมาตรา 35 อัฐ รัฐแห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2541 ประกอบกับมาตรา 3 มาตรา 4 และมาตรา 5 แห่งพระราชกฤษฎีกา กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการกำหนดธุรกิจที่ควบคุมรายการในหลักฐานการรับเงินและลักษณะของหลักฐานการรับเงิน พ.ศ. 2542 คณะกรรมการว่าด้วยสัญญา ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ในประกาศนี้

“เงินประกัน” หมายความว่า เงินที่ผู้บริโภคมอบให้ไว้แก่ผู้ประกอบการธุรกิจเป็นค่าประกันถึงก๊าซหุงต้ม และผู้บริโภคจะได้รับคืนต่อนำถึงก๊าซหุงต้มคืนให้แก่ผู้ประกอบการธุรกิจ หรือผู้ค้ำน้ำมันตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. 2521 ที่เป็นเจ้าของถึงก๊าซหุงต้ม หรือผู้ประกอบการธุรกิจรายหนึ่งรายใดที่ขายก๊าซหุงต้มของผู้ค้ำน้ำมันดังกล่าว

“ก๊าซหุงต้ม” หมายความว่า ก๊าซปิโตรเลียมเหลวที่ใช้ในการหุงต้ม

“ผู้ประกอบการธุรกิจ” หมายความว่า ผู้ประกอบธุรกิจขายก๊าซหุงต้มที่บรรจุกสำเร็จในถึงก๊าซหุงต้มให้แก่ผู้บริโภค

ข้อ 2 ให้ธุรกิจขายก๊าซหุงต้มที่เรียกเงินประกันถึงก๊าซหุงต้ม เป็นธุรกิจที่ควบคุมรายการในหลักฐานการรับเงิน พ.ศ. 2542

ข้อ 3 ผู้ประกอบธุรกิจต้องจัดให้มีหลักฐานการรับเงินตามข้อ 4 และมอบให้แก่ผู้บริโภคในทันทีที่รับเงินประกันจากผู้บริโภคที่ซื้อก๊าซหุงต้ม

ข้อ 4 หลักฐานการรับเงินที่ผู้ประกอบการธุรกิจออกให้แก่ผู้บริโภคตามข้อ 3 ต้องมีข้อความเป็นภาษาไทยที่สามารถเห็นและอ่านได้ชัดเจน มีขนาดของตัวอักษรไม่เล็กกว่าสองมิลลิเมตร และต้องใช้ข้อความที่มีสาระสำคัญและเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

- (1) ชื่อและที่อยู่ของผู้ประกอบธุรกิจ และลายมือชื่อของผู้มีอำนาจออกหลักฐานการรับเงิน
- (2) วัน เดือน ปีที่รับเงินประกัน
- (3) จำนวนเงินประกัน และข้อความว่า ผู้บริโภคมีสิทธิได้รับคืนเงินประกันเมื่อผู้บริโภคนำ

ถึงก๊าซหุงต้มคืนให้แก่ผู้ประกอบการธุรกิจหรือผู้ค้ำน้ำมันตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. 2521 ที่เป็นเจ้าของถึงก๊าซหุงต้ม หรือผู้ประกอบการธุรกิจรายหนึ่งรายใดที่ขายก๊าซหุงต้มของผู้ค้ำน้ำมัน ดังกล่าว

ข้อ 5 หลักฐานการรับเงินตามข้อ 4 ต้องไม่มีข้อความว่า ผู้ประกอบธุรกิจจะหักเงินประกันเป็นค่าเสื่อมราคาของถึงก๊าซหุงต้มหรือค่าอื่นใด เว้นแต่เป็นกรณีที่ผู้ประกอบการธุรกิจพิสูจน์ได้ว่าถึงก๊าซหุงต้มที่ผู้บริโภคนำมาคืนมีความชำรุดบกพร่องอันเกิดจากการใช้ถึงก๊าซหุงต้มอย่างผิดปกติจากวิสัยของวิญญูชน

ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 15 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2543 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 7 ธันวาคม พ.ศ. 2542

ลงชื่อ ชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์
(นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์)
ประธานกรรมการว่าด้วยสัญญา

หมายเหตุ:- เหตุผลในการออกประกาศคณะกรรมการว่าด้วยสัญญาฉบับนี้ คือ

เนื่องจากสภาพการค้าก๊าซหุงต้ม เมื่อผู้บริโภคซื้อก๊าซหุงต้มจากผู้ประกอบธุรกิจจะต้องวางเงินประกัน มอบให้แก่ผู้ประกอบธุรกิจเพื่อเป็นค่าประกันถึงก๊าซหุงต้ม แต่ผู้ประกอบธุรกิจบางรายไม่ได้มอบหลักฐาน การรับเงินประกันให้ไว้ ผู้บริโภคอาจไม่ได้รับเงินประกันเมื่อนำถังก๊าซหุงต้มคืนให้แก่ผู้ประกอบธุรกิจ หรือได้รับคืนแต่ไม่เต็มตามจำนวน หรือในกรณีผู้ประกอบธุรกิจปิดกิจการ ผู้บริโภคก็ไม่สามารถนำถังก๊าซหุงต้มไปคืน และได้รับเงินประกันคืน และสำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ ได้ประสานกับผู้ค้าน้ำมันตาม มาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. 2521 และผู้ประกอบธุรกิจขายก๊าซหุงต้มรายย่อยแล้วว่า ต่อไปจะมีราคาถึงก๊าซหุงต้มเป็นราคาเดียวกันตั้งแต่ผู้ค้าน้ำมันตามมาตรา 6 โรงงานบรรจุ และผู้ประกอบ ธุรกิจรายย่อยและจะทำสัญญากับผู้ประกอบธุรกิจขายก๊าซหุงต้มรายย่อยโดยระบุข้อความที่มีผลผูกพันไปยัง ผู้ค้าน้ำมันตามมาตรา 6 ว่า ถ้าผู้บริโภคซื้อก๊าซหุงต้มของตนไปแล้วนำถังก๊าซหุงต้มมาคืน จะสามารถคืนให้แก่ ผู้ค้าน้ำมันตามมาตรา 6 ก็ได้ หรือจะคืนให้แก่ผู้ประกอบธุรกิจขายก๊าซหุงต้มรายย่อย รายใดรายหนึ่งที่ขาย ก๊าซหุงต้มของผู้ค้าน้ำมันตามมาตรา 6 ก็ได้ ดังนั้น คณะกรรมการว่าด้วยสัญญาจึงเห็นสมควรออกประกาศ ฉบับนี้เพื่อให้เกิดผลบังคับการคืนเงินหลักประกันให้แก่ผู้บริโภค

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศทั่วไป เล่ม 116 ตอนพิเศษ 102 ง วันที่ 13 ธันวาคม 2542)